

St. Peter pri Mariboru. Novoustanovljeno gasilno društvo pri St. Petru pri Mariboru ima v nedeljo dne 14. maja ob 2. uri popoldne veselico na vrtu pri g. Klotjniku v Trčovi. Odbor vabi k obilnem obisku!

Sv. Janez nad Marenbergom. Lani smo god sv. Janeza praznovali zelo slovesno: bile so namreč kar tri slovesnosti obenem, kakor je o tem poročal tudi »Slovenski gospodar«. A tudi letos hočemo sv. Janeza počastiti zelo slovesno, čeravno ne bomo praznovali nič drugega kot samo njegov god. Vršilo se bo pa v tem-le redu: V torek dne 16. maja bo pri Sv. Janezu prva sv. maša ob 7. uri. Ob isti uri bo tudi odšla iz Marenberga k Sv. Janezu procesija. Po prihodu procesije bo še več sv. maš in pridiga. Pohiteli bomo k tej daleč naokrog znani romarski cerkvi in združili to, kar nam je potrebno in koristno, s tem, kar je nam prijetno!

Behova. Novo ustanovljeno gasilno društvo slavi v nedeljo dne 14. maja, ob 11. uri popoldne blagoslovitev brizgalne, prenovljenega gasilnega doma in podobe sv. Florijana. Popoldne veselica. Vljudno vabljeni!

Hajdina pri Ptuj. Opolnoči od sobote na nedeljo je izbruhnil požar pri posestnici Mariji Seka na Spodnjem Bregu št. 135. Domači so se pravkar vrnili domov, ko je požar zajel kuhinjo. Ogenj je nastal iz tleče žerjave v štedilniku. Razven nekaj pohištva je vse pogorelo. Ker je to noč pihal močan zapadnik, je požar zajel blizu stoječo hišo št. 134, ki je last Lize Škofič, sedaj bivajoče v Ameriki. V Škofičevi hiši je stanoval železničar Anton Polajžar, kateri pa je bil pri svojih starih, oddaljen četril ure. Ta je pritekel še pravčasno ter rešil vse pohištvo, kure in svinjo, a je ognju žrtvoval vsa drva.

Stavenski vrh. Previdnost božja je pretrgala nit življenja posestnici Jožefi Fekonja, katero smo izročili materi zemlji 29. aprila. Dopolnila je 76 let ter je s svojim možem kot zvesta krščanska žena 53 let mirno živela. S hvaležnostjo je sprejemala iz božjih rok vse dobrote, vsikdar pa je tudi vdana v božjo

jo voljo junaško prenašala mnoge križe, težave in nesreče. Zapustila nas je žena nad vse pobožnega in usmiljenega srca, iz katerih ust nismo nikdar slišali kakšne slabe, trde ali razžaljive besede. Vselej je zvesto izpolnjevala krščanske dolžnosti ter se je na velikonočni praznik zadnjikrat pri sv. daritvi priporočila božjemu varstvu. Ohranimo njo in njene kreposti v trajnem spominu!

Sv. Tomaž pri Ormožu. Žalostno so zapeli zvonovi in naznanjali tužno vest, da je umrla na velikonočni ponedeljek Marica Vavpotič iz Pršetince, stara komaj 18 let. Umrla je in to baš sedaj, ko se vsa narava vzbuja, vsaja v vsej svoji krasoti, k novemu življenju. Naj živa večno spomlad!

Frankovci pri Ormožu. Malo se čuje od nas Frankovčanov. Naravno, saj smo precej skriti. Zadnjič pa nas je vendar rubež našel. Čeravno smo skriti, železnico in elektriko vseeno imamo skozi vas. Na žalost pa nimamo ne postajališča in ne električne razsvetljave. Veste, pri nas imamo nekega tička, ki vzame vse, kar mu pride pod roko; še bolho bi vzel človeku, če bi jo le mogel. Nedavno pa so mu orožniki prisvetili na dvorišče.

Veržej. V salezijanskem Marijanišču bodo obhajali slovesnost Marije Pomočnice 24. in 25. maja. Dne 24. maja ob 5. uri zjutraj peta sv. maša z blagoslovom, nato cerkveni govor za duhovno obnovo. Zvečer ob 7. uri pridiga o Mariji Pomočnici, nato pete litanije Matere božje in blagoslov. Dne 25. maja, na Vnebohod, prva sv. maša (peta) z blagoslovom ob 5. uri, nato pridiga, slede druge sv. maše. Ob pol 10. uri na prostem pred Lurško kapelo ob lepem vremenu: cerkveni govor o Materi božji, nato pontifikalna slovesna sv. maša. Popoldne ob dveh cerkveni govor (ob lepem vremenu na prostem), nato procesija s kipom Marije Pomočnice, litanije Matere božje in sv. blagoslov. Ker se bo slavnost približno do 4. ure že skončala, se bodo procesije lahko udeležili tudi bolj oddaljeni Marijini častilci!

Konjice. Pretekli teden je zasekala smrt s svojo neusmiljeno koso naši nadžupnijski globoko zevajočo rano. Dne 1. maja je nenadoma umrl, zadet od srčne kapi, g. Anton Kropelj, grajski hišnik pri knezu Hugonu Windischgrätzu. Marsikdo prvi hip tej žalostni

novici ni mogel verjeti. Saj je videl še prejšnji dan rajnega hoditi po trgu po raznih opravkih in še prejšnji popoldan se je udeležil cerkvenega koncerta, pri katerem je pevsko društvo »Maribor« izvajalo Haydnov oratorij »Sedem poslednjih besed na križu«. To veličastno delo mu je izredno ugajalo, kakor se je pozneje sam izrazil. In kakor bi nekaj slutil, je rekel po besedah »Dopolnjeno je!«: »Da, tako bomo tudi mi rekli: »Dopolnjeno je!« Rajni je bil lep zgled izredno marljivega ter zvestega služabnika. Vse svoje življenje, od 20. leta do svoje smrti, je služil le drugim. Najprej je stopil v službo pri rajnem lavant. knezoškofu dr. Stepišniku in bil njegov osebni sluga 6 let. Po njegovi smrti je imel isto službo pri njegovem nasledniku dr. Napotniku, pri katerem je ostal 3 leta. Za tem je bil eno leto v Gradcu. Dne 1. septembra 1893 pa je nastopil službo pri knezu Windischgrätzu, kjer je ostal do svoje smrti. Natančno čez 4 mesece bi slavil 40letnico svojega zvestega službovanja pri Windischgrätzih. Rajni »Anton«, kakor so ga v gradu vsi klicali, je bil zelo skromen in plemenit značaj. Zvesto je služil Bogu in svojemu gospodarju. Najprej Bogu! Kot vzoren član Apostolstva mož je redno vsako prvo nedeljo v mesecu in še večkrat vmes pristopal k mizi Gospodovi. Še tisto jutro tik pred smrtjo je bil pri sv. maši. Zato ni čudno, če je majniška Kraljica tega dobrega služabnika že prvi dan svojega meseca vzela k sebi, da bi odslej služil njenemu Sinu. Kako je bil rajni splošno priljubljen, je pokazal veličastni pogreb. Pogrebne svečanosti je opravil g. arhidiakon Tovornik Franc z mikro ob asistenci obeh gg. kaplanov, ki je rajnemu v slovo izpregovoril zelo pomenljive besede. Pevski zbor mu je zape! na raznih krajih tri žalostinke. Po končanih pogrebnih molitvah se je njegova družina in rodbina Windischgrätz kleče ob odprtem grobu poslovila od njega in njegovo plemenito dušo priporočila Bogu. Rajni Anton pa sedaj uživa večni mir in pokoj, ki ga v svoji službi ni nikoli poznal.

Konjice. Dne 5. t. m. se je pred tuk. okrajnim sodiščem vršila zelo zanimiva obravnava, za katero je v vsem okraju že dalje časa vladalo silno veliko zanimanje. Pred sodnikom g. Leopoldom Šmalcem se je zagovarjala ga. Jelka Suhač, žena tuk. okrajnega načelnika,

je pred tremi meseci ustrelil. Prej pa si je dal napraviti še prav drago obleko. Tak osel! Ali si ni mogel denarja prihraniti in se ustreliti v kakšni stari obleki?»

Tujec ni poslušal krčmarjevih besed.

»Kaj pa je bilo pozneje z Andrejem Bogatcem, kateremu sem baje zelo podoben?»

»Zelo podobni! Vedno bolj podobni! No da, Andrej se je vrnil z vojne domov, tedaj pa se u je nevesta naenkrat začela kujati.«

»Kaj je storila?»

»Kujati se mu je začela — tako čudno se je začela obnašati nasproti njemu — spremenila se je! Mislil je, da je temu vzrok njegov poklic; bil je samo učitelj; s častnikom je bilo sedaj pri kraju; njen oče pa je bil nadgozdar, ki se mu je precej visoko vihal nos. Toda rekla je, da je radi Andrejeve sestre, noroglave Katrice, ki je živela tako divje ne samo s Colnarjem, ampak tudi z vojaki, kateri so bili nastanjeni v vasi. To pa nadgozdarjevi hčerki ni bilo po volji; bila je vzgojena v imenitnem pobožnem zavodu, gospodu očetu pa je bilo povolji še manj. Nič več ni po-

vabil Andreja na dom. In tedaj je mladi mož obupal. Neki dan je bil tu pri meni ples. Katrica je zopet kar divjala. Tudi njen brat je bil tukaj. Moral je gledati sestrino noroglavo obnašanje. Ljudje že dolgo niso več zrl s spoštovanjem ne njega ne njegove družine, s prstom so kazali nanj. Surov kmet — Meden se pravi temu lumpu — ravno pred dvema urama sem ga vrgel iz svoje dostojne gostilne — ta je torej dražil in zbadal mladega moža tako dolgo, da bi se bila skoraj pripetila nesreča z vojaško pištolo. Spravil sem mladega moža s pomočjo našega starega učitelja na sveži zrak. Prigovarjala sva mu in ga mirila, tedaj pa se nama je nenadoma iztrgal in zaklical: Zbogom! Pozdravita mi mater! Oddirjal je proti mestu na kolodvor. Moj Bog, mati je jokala tako, da se Bogu usmili! Vsak dan je blodila tu okrog moje gostilne, kjer smo bili videli njenega sina zadnjikrat. Venomer je bila prepričana, da se še povrne; toda sin se ni vrnil, bil je daleč od doma. Nihče ga ni videl več. No in isti čas je umrla tudi Katrica.

(Dalje sledi.)

posebnega. Na ta način bi se zamoglo odajati brzovjavke le v mesečnih nočeh in tudi stroški za prenos bi bili tako veliki, da jih je zmagal lahko samo še cesar. Brzjav s pomočjo lune se je uporabil, kolikor je znano, samo enkrat v zgoraj omenjenem letu.

Društva sv. Ane

(Marijanske kongregacije za žene) imajo zdaj edini in najboljši pripomoček v molitveniku:

Sv. mati Ana.

Cene od 32.— do 52.— D.
Pet različnih vezav.

TISKARNA
SV. CIRILA, MARIBOR

starokatoliške vere. Ozadje te razprave je sledeče: Dne 29. septembra 1932 je prišlo večje število konjiških žen in mater pred tukajšnje okrajno načelstvo, da bi okrajnega načelnika dr. Mateja Suhača prosile, da bi se na dekliški osnovni šoli uredilo poučevanje verouka in da bi se preklical odlok prosvetnega ministra, na podlagi katerega je bil katehet g. Franc Bohanec razrešen katetake službe. Okrajni načelnik je dal orožništvu nalog, da ne sme vseh žensk pustiti k njemu, ampak naj pride k njemu samo manjša deputacija, češ, da vseh bilo jih je okrog 150 — ne more sprejeti. Zato je odšlo k njemu 11 žen in mater, da bi mu izrazile svoje želje in prošnje. Druge pa so čakale pred okrajnim načelstvom. Med tem časom, ko so žene stale spodaj pred poslopjem okrajnega načelstva, je na nje priletela iz drugega nadstropja skozi okno neka »tekočina« in sicer iz — nočne posode, kakor sta pri razpravi izpovedali dve priči. Na podlagi doprineseih dokazov je sodišče spoznalo obdolženko za krivo in jo obsodilo po par. 287-2 na 420 Din globe pogojno na eno leto. Njen branilec dr. Ervin Mejak je proti razsodbi takoj prijavil priziv. Tako se bo s to zadevo pečalo še okrožno sodišče v Celju.

Smarino ob Paki. Goreti je začelo v sredo zjutraj dne 3. maja v Malem vrhu štev. 28 stanovanjsko poslopje posestnika in delavca Rohida Ivana, po domače pri Žagmajstru. Kako je nastal ogenj, se ne da trenutno dognati. Zgorelo je nesrečni družini skoraj vse, kar je imela. Rešiti so mogli le malo obleke, nekaj pohištva in živino, kolikor je je imel. V veliko olajšavo mu bo, ker je bil dobro zavarovan.

Smarino ob Paki. Dan 30. aprila je bil za nas dan velikega presenečenja. Že več kakor eno leto poslušamo nedeljo za nedeljo, kako izborni poje otroški pevski zbor enkrat pri dopoldanski in še pri popoldanski službi božji. G. pevovodja cerkvenega petja F. Klančnik je zbral lepo število otrok pevcev in jih vabil marljivo za cerkveno petje. Izbrani otroci so bili za ta namen usposobljeni po lepih glasovih, ki so se našli med njimi, in skrbnemu pouku v petju, ki ga jim je nudilo p. n. učiteljstvo v šoli. V tekočem šolskem letu sta se združila g. vodja cerkvenega petja in g. učitelj vodja šolskega petja g. O. Hudales in pomnožila ta že obstoječi otroški zbor z novimi pevci; nastal je mladinski zbor na osnovni šoli. S tem zborom sta oba imenovana priredila v nedeljo popoldne dne 30. aprila pevski koncert narodnih in umetnih pesmi. Koncert je v vsakem oziru sijajno uspel. Akoravno so naše gospodarske razmere nevesele, je dobre prosvete željno občinstvo prisostvovalo koncertu v nad vse pričakovanje lepem številu. A tudi zbor je sijajno nastopil, če upoštevamo razmere na deželi. Blesteli so lepi, čisti glasovi, občudovalo je vse njih temeljito izvežbanost, zelo hvaležno so bile sprejete skladbe g. Fr. Klančnika ml., ki so bile tokrat prvič javno proizvajane. Slišimo, da namerava ta zbor svoj koncert ponoviti v šolskih prostorih dne 14. maja popoldne, kar z veseljem pričakujemo.

Št. Andraž pri Velenju. Mnogo mladih in starejših iz naše župnije se je to leto že preselilo v večnost. Tudi malim in nedolžnim otročičem ni smrt prizanesla. Najbolj prizadeta v tem oziru je ugledna Murnova hiša pod Goro Oljko, odkoder se nudi krasen razgled na divno Pohorsko pogorje. Minuli so še le dobri tri meseci, ko je iz te hiše nemila smrt iztrgala ljubečo zlato mamico; že si je zopet izbrala drugo žrtev. V cvetju let je v

soboto, dne 29. aprila, na Marijin dan, zaspala v Gospodu hčerka iz te hiše Francka Čremožnik, vzorna članica Marijine družbe. Popolnoma vdana v sklepe božje previdnosti je voljno prenašala bolezen, ki jo je mučila že leta. Goreče je ljubila presveto Srce Jezusovo in iskreno častila svojo nebeška mater Marijo. Z molitvijo na ustnicah se je po kratkem boju preselila iz te solzne doline. Draga Francka! Svet in njegovo veselje ti nista bila ljuba. Srce tvoje je stremelo za nečem višjim, za končnim ciljem, ki je v Bogu. Sedaj si dosegla to, po čemer si tako hrepenela. Odšla si med angelske krilatce, med rožice, ki ne zvenejo nikdar. Zadnjipoklon družbene zastave v tvoj hladni grob 1. maja ni bil samo znamenje slovesa, ampak izraz upanja, da se zopet vidimo nad zvezdami. Spoštovani družini, očetu, bratom in sestram naše iskreno sožalje!

Braslovče. Umrl je dne 3. maja tragične smrti Ivan Cizej iz ugledne rodbine Slakarnove iz Palč. Na novi cesti iz Velenja proti Polzeli je bil v torek napaden in oropan A. Pajnič, rešetar in trgovec s suho robo iz Rakovlja. Vračal se je iz sejma še v mraku in se je malo odstranil od voz; ko se vrne k vozu, je neki moški držal konja, dva pa sta ga napadla in pretepla ter mu pobrala ves denar, nakar so konja nagnali z vozom, katerega so potem še le na Polzeli vjeli. Roparje je orožništvo že izsledilo in zaprlo; so trije fantje iz okolice Šoštanja. — V zakonski stan sta stopili dve cerkveni pevki in sicer M. Štaknetova s F. Dobrišekom iz Grč in Marija Marotova iz Obrabl s Francem Orešnik, gostilničarjem na Polzeli. Želimo obilo sreče.

Sv. Križ na Slatini. Pomožna akcija: Na poziv višjih oblasti in po lastnem nagibu se je tudi pri nas ustanovila pomožna akcija za najpotrebnejše s sedežem v Rogaški Slatini. V preteklih petih mesecih se je nabralo v gotovini 6016 Din. Podpore so se praviloma dajale le v živilih, katerih se je razdelilo nad 3200 kg. V denarju so prispevali: uprava kopališča, tuk. duhovščina, županstvo Rogaške Slatine, uradništvo in delavstvo zdravilišča, učiteljstvo, poštno in železniško uradništvo, financa in orožništvo in občani Rogaške Slatine; druge občine v svetokriški nadžupniji so darovale razna živila v vrednosti 1500 D. Poleg živil se je nabralo in razdelilo tudi 50 kosov obleke in 10 voz kurjave. Podpore je bilo deležnih do 200 oseb, oziroma družin, katerim se je v večji meri daroval božični in velikonočni dar. Rdeči križ na Slatini je v ta namen priredil skupno dobrodelno prireditev, ki je donesla 1300 Din čistega dobička. Pomožna akcija je razdeljevala svoje podpore v Občinskem domu na Slatini, za kar gre še posebna hvala njenemu vrlemu županu, g. Stanku Šentjuncu. Brezposelnost je v mnogem omejila zdraviliška uprava, ki je vkljub gospodarski in denarni stiski izvršila v zadnjih mesecih več obnovitvenih del v parku in v zdraviliških poslopih ter s tem zaposlila dokaj delavcev in tako zdatno in tudi sicer podpirala pomožno akcijo. Odbor pomožne akcije, v katerem deluje šestoro članov iz vseh vrst in stanov prebivalstva, je sicer stalen, vendar za doledni pomladni in poletni čas ne bo posloval z nabiranjem in razdeljevanjem podpor. Ob tej prekinitvi izreka imenovani odbor vsem dobrotnikom in darovalcem vdano zahvalo, združeno z lepo prošnjo, da ostanejo vsi pomožni akciji naklonjeni še tudi zanaprej. — Lep in tih jubilej: Na nedeljo Dobrega pastirja je dekan Fr. Korošec praznoval popolnoma na tihem 35letnico svojega pastirstva v nadžupniji Sv. Križa. Previdnost božja je tako vodila njegovo dolgoletno velezaslužno pastirsko delo, da ga je lani po smrti dekana Šalamuna odličila z dekanškim imenom in bremenom. Zvestovdani njegovi župljani mu vsi želimo, naj bi mu bil jarem Gospodov, ki ga nosi zavoljo nas, kolikor toliko sladek, in breme, kolikor mogoče olajšano po milostih, močeh in letih, ki naj jih Bog množi nad njim v blagor ugledne dekanije in nadžupnije Sv. Križa na Slatini. — Še ena obletnica: Letos preteče 80 let, odkar je škof Slomšek ob svojem drugem birmovanju pri Sv. Križu dne 18. junija 1853 sklenil, da se bodo in so se res istega leta od 26. do 30. septembra vršile na Slatini prve duhovne vaje za duhovnike. Vodil jih je lazarist Jakob Horvat iz Celja. Vnanje priprave za duhovne vaje je izvršil tedanji nadžupnik Kalin v veliko zadovoljnost Slomšekovo.

Pišec. Prejmi, dragi Slovenski gospodar, od nas Pišečanov veselo sporočilo, da smo prav zadovoljni s teboj. Vsi te radi prebiramo, mladi pa tudi stari. Kaj nam prinašaš tudi iz naših Pišec raznih novic, veselih in žalostnih, kakor pač nanese. Pa smo tudi mi radi veseli. Kar se pa tiče verskega življenja, tudi nismo na najzadnjem mestu. Je to pač zasluga naših dobrih dušnih pastirjev, nad vse vnetih za čast božjo in zveličanje naših duš. Vsa hvala in čast našemu g. kaplanu, kateri nas z vso apostolsko gorečnostjo kliče in opominja k lepemu življenju.

Rajhenburg. V minulih mesecih je bila v naši župniji precej razširjena hripa, pa smo jo krepko odganjali z lipovimi čaji, da tako res ni prišlo do smrtnih žrtev. Pač pa je angel smrti obiskal občino Raztez ter odpeljal v večnost kar župana g. Jožefa Omerzu. Podlegel je zastrupljenju krvi. Rajni je bil po svojem značaju miloba in dobrotar. Blag oče svoji družini, skrben in ljubezniv župan, gostoljuben prijatelj in ubožcem. Splošna žalost je objela vso okolico, ko je mrtvaški zvon oznanil njegovo smrt. Prihajali so kropiti rajnega župana menda vsi občani. Na dan pogreba mu je pred domačo hišo krasno ter resnične besede govoril v slovo prijatelj Čašek Martin iz Armeškega. Zaklical mu je: Velikokrat si odhajal, dragi Omerzu, iz te hiše na božjo pot in si se z veseljem, potolažen z molitvijo in sv. zakramenti, v njo zopet povračal, a danes odhajaš za vedno. Škoda te je, a Bog te kliče, kateremu si lepo in udano služil. Potem je bil mrtvaški spreved iz Razteza na pokopališče podružnice Sv. Duha na Gorici, kjer je bila sveta daritev in pokop dobrega župana. Mešan pevski zbor goriških fantov in deklet je zapel že v cerkvi med sv. mašo in na pokopališču še nagrobno splošno županu. Domač kaplan g. Zidanšek je ob odprtem grobu zahvalil občane za izkazano spoštovanje že rajnemu županu ter povdaril njegov krasen zgled, ki ga je občinski predstojnik dajal kot veran in odločen katoličan. Bil je mož apostol in iskren ljubitelj Srca božjega. Rad je čital nabožne knjige in spise ter bil tudi zvest naročnik in dobeseđen čitatelj »Slovenskega gospodarja«. Bodi mu Bog milostljiv, njegove domače pa naj tolaži zavest, da vsi žalujemo z njimi.

Potopljen zaklad španske mornarice. Že večkrat smo omenjali potopljeni parnik »Egipt«, iz katerega se je posrečilo potapljačem, da so po dolgih